

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

have fat i Arbejdet, og de paagældende Landmænd ikke vil afhænde Jorden til rimelige Priser, saa kan det efter min Mening blive nødvendigt at gaa til Ekspropriation, og der er vist heller ikke mange, der i saa Fald vil mene, at Ekspropriation var uberettiget.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen spurgte mig, om det er rigtigt, at en Kontrolør ved Kødkontrollen har mistet sit Arbejde, fordi han var paapasselig, og hvorfor hans Krav om retslig Undersøgelse ikke blev imødekommet. Jeg har indhentet Oplysninger angaaende denne Sag og faaet at vide, at den paagældende i April 1937 indsendte Andragende til Landbrugsministeriet om Ansættelse som Opsynsmand ved Kødkontrollen, eventuelt som Vikar, og at han i Løbet af Maj Maaned i en af de autoriserede Virksomheder blev sat ind i Kontrolarbejdet for at kunne tiltræde Vikartjeneste. Herefter havde han Vikariatet som Opsynsmand ved forskellige autoriserede Virksomheder, senest ved Skinkekogeriet „Hafnia“ i Dagene 2.—11. August 1937. Da dette Vikariat ophørte, indsendte Nielsen til Veterinærdirektoratet en skriftlig Klage over Forholdene paa sidstnævnte Virksomhed, og denne Klage blev gjort til Genstand for politimæssig Undersøgelse. Som Resultat af denne paatalte Ministeriet over for Opsynsmanden og den kontrollerende Dyrslæge paa Virksomheden nogle mindre Uregelmæssigheder fra deres Side, men i øvrigt viste de af Nielsen fremsatte Sigtelser sig i alt væsentligt at være ubeføjede og i nogen Grad at skyldes Ukendskab fra hans Side til de gældende Bestemmelser og trufne Aftaler. Da den foretagne Politiumdersøgelse ikke bragte andre Uregelmæssigheder for Dagen end de nævnte, der blev paatalt af Ministeriet over for de paagældende, fandt Ministeriet ikke Anledning til at forfølge Sagen videre, et Standpunkt, der tiltraadtes af Justitsministeriet, efter at dette havde faaet Sagens Akter forelagt. Af disse Oplysninger fremgaar det altsaa, at det ikke er rigtigt, at Manden er blevet afskediget, fordi han har paatalt Uregelmæssigheder, og at Sagen er blevet undersøgt.

Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen beklagede, at Statens Jordlovsudvalg afviste Andragender om Tillægsjord, som er anbefalet af Amtskommissionen i Viborg Amt. Jeg kan heroverfor oplyse, at i de sidste Aar er der alligevel kommet mere Gang i Statens Bistand til at skaffe Til-

lægsjord til de for smaa Husmandsbrug ude omkring i Landet, saaledes at der i de sidste Par Aar er ydet Tillægsjord til op imod et Par Hundrede om Aaret, men jeg er naturligvis enig i, at det er alt for lidt, og at man burde naa meget længere frem, da det, saaledes som Udviklingen gaar, er et Spørgsmaal, der faar, om jeg saa maa sige, større og større Interesse, og jeg skal derfor lade Henstillingen om at se med større Velvilje paa indkomne Andragender, som saa nogenlunde kan forsvares — det er formodentlig med Hensyn til Priserne, det er galt —, gaa videre til Statens Jordlovsudvalg.

Forskellige Talere fra Oppositionens Side her i Salen — men navnlig uden for Rigsdagen — har forsøgt at fremstille Landbrugets Afsætningsforhold saaledes, at man faar det Indtryk, at Regeringen ønsker at hemme Landbrugets Eksportmuligheder, idet de Herrer paastaar, at Eksporten til Tyskland kunde øges meget betydeligt. Man faar næsten Indtrykket af, at Tyskland er det vigtigste Marked for Landbrugsvarer, og at Eksporten til Tyskland under Valutacentralens Virksomhed er svundet ind til et Minimum i Forhold til tidligere under de mere frie Afsætningsforhold. Jeg vil gerne i denne Anledning give nogle Oplysninger om disse Forhold, da jeg tror, at mange Mennesker ude i Landet ved disse Udtalelser fra Oppositionens Side bliver fuldkommen vildledt. Vor Landbrugseksports Fordeling i Procenter til England, Tyskland og andre Lande gennem Aarene er meget oplysende angaaende disse Forhold.

Jeg vil gerne oplyse om et normalt Aar før Krigen, f. Eks. Aaret 1910, og derefter om Aarene fra 1921 og til nu, idet jeg regner med, at Krigsaarene var saa unormale, saa de ingen Interesse har til Belysning af disse Spørgsmaal. I 1910 var Værdien af Landbrugseksporten ca. 440 Mill. Kr., hvoraf de 72,7 pCt. gik til England, 21,9 pCt. til Tyskland og 5,4 pCt. til andre Lande. Det er det, der var normalt dengang, og det er for øvrigt omtrent det samme som nu, idet man for 1937 har 67,8 pCt. til England, 22,8 pCt. til Tyskland og 9,4 pCt. til andre Lande. Altsaa, en lille Smule højere til Tyskland, lidt lavere til England og noget højere til andre Lande. I Aarene fra 1921 til 1937 — jeg tager ikke Aaret 1920 med, for det passer slet ikke i Forholdet, for da var man ikke tilnærmelsesvis kommet ind i normale Forhold — var Procenterne som følger: